

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ
Декан факультету
технологій і дизайну

Тетяна ІВАНШЕНА
Підпис Ім'я, ПРІЗВИЩЕ

29.08.2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва

Назва дисципліни

Галузь знань 18 – Виробництво та технології
Спеціальність – 182 Технології легкої промисловості
Рівень вищої освіти – Перший бакалаврський
Освітньо-професійна програма – Індустрія моди в легкій промисловості
Обсяг дисципліни – 6 кредитів ЄКТС, Шифр дисципліни – ОПП.09
Мова навчання – українська
Статус дисципліни: обов'язкова (професійної підготовки)
Факультет – Технологій і дизайну
Кафедра – Індустрії моди в легкій промисловості

Форма здобуття освіти	Курс	Семестр	Загальний обсяг		Кількість годин						Курсовий проєкт	Курсова робота	Форма семестрового контролю		
			Кредити ЄКТС	Години	Разом	Аудиторні заняття							Самостійна робота, у т.ч. ІРС	Залік	Іспит
						Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття						
Д	4	7	3	90	34	16	18			56				+	
Д	4	8	3	90	34	16	18			56				+	
Разом ДФН			6	180	68	32	36			112				2	
З	4	7	3	90	12	6	6			78				+	
З	4	8	3	90	12	6	6			78				+	
Разом ЗФН			6	180	24	12	12			156				2	

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми «Індустрія моди в легкій промисловості» за спеціальністю 182 «Технології легкої промисловості»

Робоча програма складена Селезньова
Підпис(и) автора(ів)

к.т.н., доц. Анна СЕЛЕЗНЬОВА
Ступінь, вчене звання, Ім'я, ПРІЗВИЩЕ автора(ів)

Схвалена на засіданні кафедри Індустрія моди в легкій промисловості

Протокол від 29.08.2025 № 1. Зав. кафедри Тетяна НАДОПТА
Підпис Ім'я, ПРІЗВИЩЕ

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою факультету технологій і дизайну

Голова вченої ради факультету Тетяна ІВАНШЕНА
Підпис Ім'я, ПРІЗВИЩЕ

Хмельницький 2025

3 Пояснювальна записка

Дисципліна «Конструкторсько-технологічна г а виробництва» є однією із фахових дисциплін і займає провідне місце у підготовці фахівців освітньої «бакалавр» за спеціальністю 182 «Технології легкої промисловості» за освітньо-професійною програмою «І моди в легкій промисловості».

Пререквізити – ОПП.05. Спецрозділи з проектування виробів; ОПП.17. Конструкторсько-технологічна практика.

Кореквізити – ОПП.18. Виробнича практика; ОПП.19. Кваліфікаційний екзамен.

Відповідно до освітньої програми дисципліна сприяє забезпеченню:

компетентностей: Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях (ЗК4). Здатність системно описувати процеси виготовлення виробів легкої промисловості та знаходити оптимальні рішення виробничих й технологічних задач (ФК4). Здатність розв'язувати широке коло спеціалізованих проблем та задач у професійній діяльності, обґрунтовуючи вибір методів та запропонованих рішень (ФК7). Здатність професійно використовувати спеціальну термінологію з проектування й виготовлення продуктів виробництва та технологій легкої промисловості (ФК8). Здатність здійснювати техніко-економічне обґрунтування виробничих рішень, зокрема з вибору матеріалів, асортименту продукції, їх споживчих властивостей та устаткування технологічних процесів (ФК9). Здатність отримувати, зберігати, обробляти та аналізувати інформацію, необхідну для вирішення завдань професійної діяльності, прогнозування якості на усіх етапах проектування, виготовлення та/або реалізації виробів легкої промисловості (ФК10).

програмних результатів навчання. Застосовувати абстрактне мислення у розв'язуванні складних спеціалізованих задач з виробництва та технології легкої промисловості (ПРН.1). Знати і розуміти технології виготовлення виробів легкої промисловості, включаючи здійснення технологічного, техніко-економічного та дизайн-проектування (ПРН.8). Збирати, обробляти, аналізувати інформацію, що стосується виробів легкої промисловості, технологій їх виробництва, експертизи якості, техніко-економічних показників та попиту (ПРН.10). Мати навички самостійного виконання типових професійних завдань, керівництва групою та наставництва (ПРН.11). Виконувати інженерні розрахунки, необхідні для здійснення професійної діяльності, дотримуючись стандартних методик та чинних нормативних документів (ПРН.13). Формувати структуру асортименту виробів легкої промисловості у відповідності до їх цільового призначення й вимог стандартів та споживачів (ПРН.14). Вміти розробляти, удосконалювати або оцінювати продукти виробництва та технології легкої промисловості (ПРН.15).

Мета дисципліни. Формування у здобувачів освіти теоретичних знань та практичних навичок із конструкторсько-технологічної підготовки виробництва виробів легкої промисловості, зокрема розроблення конструкторської документації, проектування технологічних процесів, вибору матеріалів, обладнання й методів виготовлення продукції.

Предмет дисципліни – процеси, методи, засоби та документація, що забезпечують проектування конструкції одягу, розробку технологічного процесу виготовлення, нормування витрат матеріалів і трудових ресурсів, а також організаційно-технічну підготовку виробництва в умовах різних типів швейних підприємств.

Завдання дисципліни – формування у студентів цілісного уявлення про етапи конструкторської та технологічної підготовки виробництва одягу, а також практичних навичок: розробки базових конструкцій та модельних модифікацій швейних виробів; розмноження лекал за розмірними, зростовими та повнотними ознаками; розробки раціонального технологічного процесу виготовлення виробів з урахуванням особливостей конструкції, матеріалів і типу виробництва; оформлення конструкторської та технологічної документації (маршрутні та операційні карти, технічні умови, специфікації тощо);

Результати навчання. Після вивчення дисципліни здобувач має: *вміти застосовувати* абстрактне й аналітичне мислення для розв'язання складних спеціалізованих завдань, пов'язаних із проектуванням конструкцій, організацією та вдосконаленням технологічних процесів виготовлення виробів легкої промисловості; *знати та розуміти* технології виготовлення виробів легкої промисловості, включаючи технологічне, техніко-економічне та дизайн-проектування, і *вміти обґрунтовувати* вибір оптимальних технологічних рішень; *вміти збирати, систематизувати, аналізувати та оцінювати* інформацію, що стосується конструктивних, технологічних і економічних характеристик виробів, сучасних методів виготовлення та контролю якості, а також показників ефективності виробництва; *володіти* навичками самостійного виконання професійних завдань у сфері конструкторсько-технологічної підготовки виробництва, включаючи ідентифікацію та класифікацію об'єктів проектної документації, технологічне проектування параметрів лекал та визначення економічної ефективності інженерно-конструкторського процесу виготовлення деталей одягу; *виконувати* інженерні розрахунки, необхідні для розроблення технологічних процесів, визначення норм витрат матеріалів, трудомісткості й собівартості продукції, з урахуванням вимог чинних нормативних документів і стандартів; *формувати* структуру асортименту виробів легкої промисловості відповідно до їх цільового призначення, споживчих вимог, стандартів і тенденцій ринку, а також *розробляти, удосконалювати та оцінювати* продукти і технологічні процеси, спрямовані на підвищення якості, економічної ефективності та інноваційності виробництва.

4 Структура залікових кредитів дисципліни

Назва розділу (теми)	Кількість годин, відведених на:					
	Денна форма			Заочна форма		
	Лекції	Лабор. заняття	СРС	Лекції	Лабор. заняття	СРС
Сьомий семестр						
Розділ 1. Основні завдання дисципліни. Загальна організаційна структура експериментального цеху підприємства. Етапи відпрацювання лекал.	2	4	10	2	2	26
Розділ 2. Ключові положення нормативно-технічної документації для швейних виробів. Загальна характеристика проектної документації.	2	4	10	2	2	26
Розділ 3. Методика побудови лекал-оригіналів деталей конструкції швейних виробів.	4	4	13			
Розділ 4. Особливості побудови лекал деталей конструкції швейних виробів із основної тканини та підкладкової тканини. Специфіка побудови лекал прокладок.	4	4	13	2	2	26
Розділ 5. Правила і способи градації лекал.	4	2	10	6	6	78
Разом за 7-й семестр:	16	18	56			
Восьмий семестр						
Розділ 1. Зміст технологічних процесів експериментального цеху. Вимірювання площі лекал. Настилення матеріалів. Види розкладок лекал та їх економічність.	2	4	10	2	2	26
Розділ 2. Серійне розкроювання виробів легкої промисловості та нормування витрат матеріалів на їх виготовлення.	2	4	10	2	2	26
Розділ 3. Характеристика способів зберігання матеріалів. Методи розрахунку сувоїв тканин у настилі.	4	4	13			
Розділ 4. Характеристика технологічних операцій розкрою матеріалів. Обладнання для розкрою.	4	4	13	2	2	26
Розділ 5. Завершальні операції розкрійного виробництва. Транспортування крою та відходів розкрійного виробництва.	4	2	10			
Разом за 8-й семестр:	16	18	56	6	6	78

5 Програма навчальної дисципліни

5.1 Зміст лекційного курсу *

Перелік лекцій для студентів денної форми здобуття освіти

Номер лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
Сьомий семестр		
1	Лекція 1. Основні завдання дисципліни. Загальна структура експериментального цеху підприємства. Загальні підходи до планування розвитку асортименту. Інженерна підготовка процесу створення нових моделей одягу. Загальна структура експериментального цеху підприємства. Етапи конструкторської підготовки до запуску у виробництво нових моделей одягу. Шляхи удосконалення конструкторської підготовки виробництва. Літ.: [1], с. 5-14; [8, 9, 11, 12].	2
2	Лекція 2. Основні положення нормативно-технічної документації на швейні вироби. Вихідні дані. Загальна характеристика проектної документації. Текстові документи на моделі іноземних фірм. Класифікація лекал. Оформлення контурів лекал. Технічні вимоги до оформлення та збереження лекал. Літ.: [1], с. 15-20, 22-26; [8, 11, 12].	2

3	Лекція 3. Методика побудови креслень лекал основних деталей конструкції швейних виробів з урахуванням типу організації виробництва. Основні положення. Схеми побудови креслень основних деталей конструкцій верхнього одягу. Схеми побудови креслень основних деталей легкого одягу. Припуски на запас до деталей крою для уточнення на фігурі замовника та в готових виробках. Літ.: [1], с. 27-34, 37-42, 50-58; [8, 9, 11].	2
4	Лекція 4. Теоретичні основи побудови креслень похідних лекал. Призначення і види похідних лекал. Схеми побудови креслень похідних деталей із основної тканини для верхнього одягу. Побудова дрібних деталей з основної тканини у легкому одягу. Літ.: [1], с. 59-68; [8, 9, 11].	2
5	Лекція 5. Методика побудови креслень похідних лекал підкладки. Схеми побудови креслень деталей підкладки в плечовому одягу. Особливості визначення контурів підкладки основних деталей плечових виробів базового крою рукава. Побудова лекал деталей підкладки чоловічого костюма. Побудова лекал деталей підкладки жіночого костюма. Схеми побудови креслень деталей підкладки в поясному одязі. Літ.: [1], с. 70-75; [8, 9, 11].	2
6	Лекція 6. Методика побудови креслень похідних лекал прокладок і допоміжних лекал. Лекала деталей бортової прокладки. Лекала верхніх плечових накладок, поздовжників, прокладок у дрібні деталі, низ рукавів. Лекала прокладок для фронтального дублювання. Побудова креслень допоміжних лекал. Використання комп'ютерних технологій у побудові лекал. Літ.: [1], с. 77-93; [3, 8, 9].	2
7	Лекція 7. Градація лекал деталей одягу. Основні теоретичні положення градації лекал. Розробка типових схем градації лекал. Розробка схем градації модельних конструкцій. Градація лекал деталей одягу з різним кроєм рукава. Розробка схем градації нетипових конструкцій. Техніка градації лекал. Літ.: [1], с. 95-111; [8, 9, 11, 12].	2
8	Лекція 8. Управління якістю одягу на етапах конструкторської підготовки виробництва. Передумови формування якості одягу на різних стадіях проектування. Характеристика загальної схеми показників якості одягу. Локальна система показників якості проектних рішень. Класифікація дефектів одягу. Характеристика найпоширеніших конструктивних дефектів одягу. Уточнення конструкції одягу для фігур різної будови тіла. Літ.: [1], с. 115-129; [8, 9, 11].	2
Разом за 7-й семестр:		16
<i>Восьмий семестр</i>		
1	Лекція 1. Основи технологічних процесів експериментального розкрою. Завдання експериментального цеху. Основні етапи технологічного процесу. Літ.: [2], с. 21-32; [3, 4-7, 10].	2
2	Лекція 2. Вимірювання площі лекал та настилення матеріалів. Методи вимірювання площі лекал. Правила та техніка настилення матеріалів. Види розкладок лекал та їх економічність. Літ.: [2], с. 35-48; [4, 5, 10].	2
3	Лекція 3. Організація серійного розкрою. Принципи серійного розкроювання. Вибір способу розкрою залежно від серії виробів. Літ.: [2], с. 49-56; [1, 6, 7, 10].	2
4	Лекція 4. Нормування витрат матеріалів на виготовлення виробів. Основи нормування матеріалів. Визначення оптимальних витрат тканини для серійних виробів. Літ.: [2], с. 58-66; [3, 5, 6, 8].	2
5	Лекція 5. Способи зберігання матеріалів у швейному виробництві. Класифікація матеріалів за способом зберігання. Вплив способів зберігання на якість та витрати матеріалів. Літ.: [2], с. 68-79; [3-5].	2
6	Лекція 6. Методи розрахунку сувоїв тканин у настил. Визначення кількості шарів і розмірів настилів. Економічні аспекти оптимізації настилення. Літ.: [2], с. 80-92; [3-7].	2
7	Лекція 7. Технологічні операції розкрою матеріалів. Основні технологічні операції розкрою. Послідовність та контроль якості. Літ.: [2], с. 94-97; [4, 6, 10].	2
8	Лекція 8. Обладнання для розкрою та завершальні операції. Типи розкрійного обладнання і їх призначення. Завершальні операції розкрійного виробництва. Транспортування крою та відходів розкрійного виробництва. Літ.: [2], с. 100-116, 118-135; [3, 7, 10, 12].	2
Разом за 8-й семестр:		16

Перелік оглядових лекцій для студентів заочної форми здобуття освіти

Номер лекції	Тема лекції	Кількість годин
<i>Сьомий семестр</i>		
1	Основні завдання дисципліни. Загальна структура експериментального цеху підприємства. Основні положення нормативно-технічної документації на швейні вироби. Літ.: [1], с. 5-14; [8, 9, 11, 12].	2
2	Методика побудови креслень лекал основних деталей конструкції швейних виробів з урахуванням типу організації виробництва. Теоретичні основи побудови креслень похідних лекал підкладки, прокладок і допоміжних лекал. Літ.: [1], с. 27-34, 37-42, 50-58; [8, 9, 11, 13, 14].	2
3	Градація лекал деталей одягу та управління якістю одягу на етапах конструкторської підготовки виробництва. Літ.: [1], с. 95-111; [8, 9, 11, 12].	2
Разом за 7-й семестр:		6
<i>Восьмий семестр</i>		
1	Основи технологічних процесів експериментального розкрою. Вимірювання площі лекал та настиляння матеріалів. Методи вимірювання площі лекал. Організація серійного розкрою. Літ.: [2], с. 21-32; [3, 4-7, 10].	2
2	Нормування витрат матеріалів на виготовлення виробів. Способи зберігання матеріалів у швейному виробництві. Методи розрахунку сувоїв тканин у настил. Літ.: [2], с. 58-66; [3, 5, 6, 8].	2
3	Технологічні операції розкрою матеріалів. Обладнання для розкрою та завершальні операції. Літ.: [2], с. 94-97; [4, 6, 10].	2
Разом за 8-й семестр:		6

5.2 Зміст лабораторних занять

Перелік лабораторних занять для студентів денної форми здобуття освіти

№ п/п	Тема лабораторного заняття	Кількість годин
<i>Сьомий семестр</i>		
1	Розробка базової конструкції жіночого верхнього плечового виробу. Літ.: [1], с. 15-20, 22-26; [8, 11, 12].	2
2	Розробка модельної конструкції жіночого верхнього плечового виробу. Літ.: [1], с. 27-34, 37-42, 50-58; [8, 9, 11].	2
3	Розробка технічного опису. Літ.: [1], с. 70-75; [8, 9, 11].	2
4	Розробка основних лекал жіночого верхнього плечового виробу з тканини верху. Літ.: [1], с. 27-34, 37-42, 50-58; [8, 9, 11].	2
5	Розробка похідних лекал жіночого верхнього плечового виробу з тканини верху. Літ.: [1], с. 70-75; [8, 9, 11].	2
6	Розробка похідних лекал жіночого верхнього плечового виробу з тканини підкладки. Літ.: [1], с. 70-75; [8, 9, 11].	2
7	Розробка похідних лекал жіночого верхнього плечового виробу з прокладкових матеріалів. Допоміжні лекала. Літ.: [1], с. 77-93; [3, 8, 9].	2
8	Розробка градації лекал жіночого верхнього плечового виробу. Літ.: [1], с. 95-111; [8, 9, 11, 12].	4
Разом за 7-й семестр:		18
<i>Восьмий семестр</i>		
1	Вимірювання площі лекал. Літ.: [2], с. 35-48; [4, 5, 10].	2
2	Дослідження властивостей матеріалів, що впливають на розкрій. Літ.: [2], с. 49-56; [1, 6, 7, 10].	2
3	Розкладка лекал. Літ.: [2], с. 49-56; [1, 6, 7, 10].	2
4	Розрахунок серій. Літ.: [2], с. 49-56; [1, 6, 7, 10].	2
5	Розрахунок норм витрати матеріалів. Літ.: [2], с. 58-66; [3, 5, 6, 8].	2
6	Розрахунок сувоїв у настилі. Літ.: [2], с. 80-92; [3-7].	2

7	Дослідження обладнання для розкрою матеріалів. Літ.: [2], с. 94-97; [4, 6, 10].	2
8	Завершальні операції розкрою та маркування деталей. Літ.: [2], с. 100-116, 118-135; [3, 7, 10, 12].	4
Разом за 8-й семестр:		18

Перелік лабораторних робіт для студентів *заочної* форми здобуття освіти

№ п/п	Тема лабораторного заняття	Кількість годин
<i>Сьомий семестр</i>		
1	Розробка базової та модельної конструкції жіночого верхнього плечового виробу. Літ.: [1], с. 15-20, 22-26; [8, 11, 12].	2
2	Розробка основних та похідних лекал жіночого верхнього плечового виробу. Літ.: [1], с. 27-34, 37-42, 50-58; [8, 9, 11].	2
3	Розробка градації лекал жіночого верхнього плечового виробу і технічного опису. Літ.: [1], с. 95-111; [8, 9, 11, 12].	2
Разом за 7-й семестр:		6
<i>Восьмий семестр</i>		
1	Дослідження властивостей матеріалів та розкладка лекал. Літ.: [2], с. 49-56; [1, 6, 7, 10].	2
2	Організація серійного розкрою та нормування витрат матеріалів. Літ.: [2], с. 58-66; [3, 5, 6, 8].	2
3	Обладнання та завершальні операції процесу розкрою. Літ.: [2], с. 100-116, 118-135; [3, 7, 10, 12].	2
Разом за 8-й семестр:		6

5.3 Зміст самостійної (у т. ч. індивідуальної) роботи здобувача вищої освіти

Самостійна робота студентів усіх форм здобуття освіти полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу з відповідних джерел інформації, підготовці до виконання і захисту лабораторних робіт, тестуванні з теоретичного матеріалу. Студенти *заочної* форми здобуття освіти виконують ще й контрольну роботу. Вимоги до її виконання та варіанти визначаються методичними рекомендаціями до виконання контрольних робіт, які кожний студент отримує на кафедрі у період настановної сесії. Крім цього до послуг студентів сторінка кафедри у Модульному середовищі для навчання, де розміщені Робоча програма дисципліни, варіанти контрольних робіт та необхідні матеріали з її навчально-методичного забезпечення.

Зміст самостійної роботи студентів *денної* форми здобуття освіти (7 і 8 семестри)

Номер тижня	Вид самостійної роботи	Кіл-ть годин
1-2	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання лабораторної роботи №1.	6
3-4	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 2 та захисту лабораторної роботи 1.	6
5-6	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 3 та захисту лабораторної роботи 2.	6
7-8	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 4 та до захисту лабораторної роботи 3. Підготовка до тестового контролю ТК1 за темами 1-2.	7
9-10	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 5 та захисту лабораторної роботи 4.	6
11-12	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 6 та захисту лабораторної роботи 5.	6
13-14	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 7 та захисту лабораторної роботи 6.	6
15-16	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 8 та захисту лабораторних робіт 7.	6
17	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до захисту ЛР8. Підготовка до тестового контролю ТК2 за темами 3-4.	7
Разом за семестр:		56

На самостійне опрацювання студентів виносяться визначені у методичних рекомендаціях до лабораторних занять та самостійної роботи питання з кожної теми. Керівництво самостійною роботою та контроль за виконанням завдань здійснюється викладачем згідно з розкладом консультацій у позаурочний час.

Зміст самостійної роботи здобувачів вищої освіти, які навчаються за *заочною* формою здобуття вищої освіти, полягає у виконанні у повному обсязі усіх видів робіт відповідно до Робочої програми навчальної дисципліни, зокрема: самостійна робота над засвоєнням теоретичного матеріалу; виконання у відповідних семестрах контрольних робіт, передбачених Робочою програмою; підготовка до поточного та семестрового контролів в період проведення лабораторно-екзаменаційних сесій тощо. Детальніше програма дисципліни та завдання для самостійної роботи здобувачів вищої освіти, які поєднують навчання з виробництвом, викладено у Методичних рекомендаціях з дисципліни для цієї категорії здобувачів.

6 Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій, зокрема: лекції (з використанням методів візуалізації навчального матеріалу, показ мультимедійних презентацій, відео), лабораторні заняття (з використанням методів візуалізації), самостійна робота (робота над засвоєнням теоретичного матеріалу, підготовка до поточного та підсумкового контролю тощо).

7 Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час лабораторних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком навчального процесу. При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

- усне опитування перед допуском до лабораторної роботи;
- оцінювання результатів захисту лабораторних робіт;
- тестовий контроль теоретичного матеріалу з розділу;
- оцінювання контрольних робіт (відповідно до графіка проведення лабораторно-екзаменаційних сесій для здобувачів вищої освіти заочної форми).

При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати як поточного, так і підсумкового контролів (охарактеризувати фактично прийняті форми контролю з навчальної дисципліни). Здобувач вищої освіти, який набрав з будь-якого виду навчальної роботи, суму балів нижчу за 60 відсотків від максимального балу, не допускається до семестрового контролю поки не виконає весь обсяг, передбачений Робочою програмою для цього виду роботи. Здобувач вищої освіти, який набрав позитивний середньозважений бал (60 відсотків і більше від максимального балу, встановленого для кожної структурної одиниці) з усіх видів поточного контролю і не склав іспит, вважається таким, який має академічну заборгованість. Ліквідація академічної заборгованості із семестрового контролю здійснюється у період екзаменаційної сесії або за графіком, встановленим деканатом відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ».

8 Політика дисципліни

Політика навчальної дисципліни загалом визначається системою вимог до здобувача вищої освіти, що передбачені чинними положеннями Університету про організацію і навчально-методичне забезпечення освітнього процесу. Зокрема, проходження інструктажу з техніки безпеки; відвідування занять з дисципліни є обов'язковим. За об'єктивних причин (підтверджених документально) теоретичне навчання за погодженням із лектором може відбуватись в індивідуальному режимі. Успішне опанування дисципліни і формування фахових компетентностей і програмних результатів навчання передбачає необхідність підготовки до лабораторних занять (вивчення теоретичного матеріалу з теми, активно працювати на занятті, брати участь у дискусіях щодо прийнятих рішень при виконанні здобувачами задач).

Здобувачі вищої освіти зобов'язані дотримуватися термінів виконання усіх видів робіт у встановлені терміни, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни. Пропущене

лабораторне заняття здобувач зобов'язаний відпрацювати у встановлений викладачем термін, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі.

Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється за результатами опитування під час лабораторних занять й тестування. Здобувач вищої освіти, виконуючи самостійну роботу з дисципліни, має дотримуватися політики доброчесності (заборонені списування, підказки, плагіат, використання штучного інтелекту (без вірного цитування)). У разі порушення політики академічної доброчесності в будь-яких видах навчальної роботи здобувач вищої освіти отримує незадовільну оцінку і має повторно виконати завдання з відповідної теми (виду роботи), що передбачені робочою програмою. Будь-які форми порушення академічної доброчесності під час вивчення навчальної дисципліни **не допускаються**.

У межах вивчення навчальної дисципліни здобувачам вищої освіти передбачено визнання і зарахування результатів навчання, набутих шляхом неформальної освіти, що розміщені на доступних платформах, які сприяють формування компетентностей і поглибленню результатів навчання, визначених робочою програмою дисципліни, або забезпечують вивчення відповідної теми та/або виду робіт з програми навчальної дисципліни (детальніше у Положенні про порядок визнання та зарахування результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ).

9. Оцінювання результатів навчання студентів у семестрі

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». При поточному оцінюванні виконаної здобувачем роботи з кожної структурної одиниці і отриманих ним результатів викладач виставляє йому певну кількість балів із призначених робочою програмою для цього виду роботи. При цьому кожна структурна одиниця (робота) може бути зарахована, якщо здобувач набрав не менше 60 відсотків (мінімальний рівень для позитивної оцінки) від максимально можливої суми балів, призначеної структурній одиниці.

Будь-які форми порушення академічної доброчесності **не допускаються**.

При оцінюванні результатів навчання здобувачів вищої освіти з будь-якого виду навчальної роботи (структурної одиниці) рекомендується використовувати наведені нижче узагальнені критерії:

Таблиця – Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти

Оцінка та рівень досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей	Узагальнений зміст критерія оцінювання
Відмінно (високий)	<p>Отримує студент за глибоке і повне опанування змісту навчального матеріалу, в якому він легко орієнтується, понятійного апарату, за уміння зв'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає грамотний, логічний виклад усної відповіді, якісне оформлення графічної частини.</p> <p>Студент вільно орієнтується в теоретичних основах конструкторсько-технологічної підготовки виробництва. Дає повні, логічно структуровані відповіді на запитання, демонструє глибоке розуміння принципів побудови конструкцій одягу, моделювання та технологічного процесу. Студент може пояснити та обґрунтувати вибір методів, матеріалів, обладнання для конкретного виробництва, вірно і самостійно виконує всі практичні завдання, зокрема: побудову базових конструкцій; розмноження лекал відповідно до заданих розмірних параметрів; створення повного пакета конструкторської та технологічної документації; проектування раціонального технологічного процесу. Також студент не повинен вагатися при видозміні запитання, повинен робити детальні та узагальнюючі висновки. При відповіді допустив дві–три несуттєві <i>помилки</i>.</p>
Добре (середній)	<p>Отримує студент за впевнену, достатньо повну роботу зі змістом навчального матеріалу, у якому він добре орієнтується, користується основними поняттями, вміє застосовувати теоретичні знання з основ конструкторської та технологічної підготовки виробництва. Дає правильні, хоча й не завжди повні відповіді на теоретичні питання. Орієнтується в основних поняттях, термінах, етапах підготовки виробництва, але може</p>

	<p>допускати незначні неточності. Самостійно виконує основні практичні завдання: побудова конструкцій; розмноження лекал за заданими параметрами; оформлення технічної документації; розробка технологічного процесу – з незначними помилками, які не впливають на загальний результат. Завдання оформлені в цілому правильно, але можуть містити дрібні технічні або оформлювальні помилки.</p> <p>Студент незначною мірою може вагатися при видозміні запитання, але повинен робити достатньо детальні і узагальнюючі висновки. При відповіді допускається кілька (до трьох) несуттєвих похибок.</p>
Задовільно (достатній)	<p>Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який має мінімально достатній рівень знань з дисципліни, дає неповні або фрагментарні відповіді на теоретичні питання, погано орієнтується в ключових поняттях та етапах підготовки виробництва, допускає помилки у термінах або формулюваннях. Виконує практичні завдання (зокрема, побудову конструкцій, розмноження лекал, оформлення документації) з помилками або за допомогою викладача. Практичні роботи часто містять методичні або розрахункові помилки, однак загальний зміст завдань збережено. Роботи оформлені з порушенням вимог до структури або технічного оформлення. Завдання виконані частково або з запізненням. Демонструє обмежену ініціативу, використовує лише основні джерела, без поглибленого опрацювання. Студент засвоїв навчальний матеріал на базовому рівні, допускає помилки при поясненні та застосуванні знань. Потребує постійного контролю та допомоги викладача, особливо при виконанні складніших практичних завдань. Рівень підготовки відповідає мінімальним вимогам до засвоєння змісту дисципліни.</p>
Незадовільно (недостатній)	<p>Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який не засвоїв основний навчальний матеріал і має слабе розуміння ключових понять, термінів та етапів конструкторсько-технологічної підготовки виробництва. Не може відповісти на контрольні або тестові запитання навіть на елементарному рівні. Не виконав або неправильно виконав лабораторні завдання (у тому числі побудову конструкцій, розмноження лекал, оформлення документації). Допущені суттєві методичні, розрахункові або технічні помилки, що свідчать про повне або майже повне нерозуміння процесу. Роботи не відповідають вимогам до оформлення або не подані взагалі.</p> <p>Студент не володіє базовими знаннями та навичками, необхідними для проходження курсу. Не демонструє готовності до практичного застосування отриманих знань. Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який <i>не може продовжити навчання без додаткових знань з курсу</i>.</p>

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів *денної* форми здобуття освіти у (7 і 8) семестрі

Аудиторна робота								Контрольні заходи		Семестровий контроль	
Лабораторні роботи №:								Тестовий контроль:		Іспит	Разом балів
1	2	3	4	5	6	7	8	T* 1-2	T 3-4		
Кількість балів за вид навчальної роботи (мінімум-максимум)											
3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	6-10	6-10	24-40	60-100**
24-40								12-20		24-40	

Примітка: T* – тема навчальної дисципліни;

**За набрану з будь-якого виду навчальної роботи з дисципліни кількість балів, нижче встановленого мінімуму, здобувач отримує незадовільну оцінку і має її перездати у встановлений викладачем (деканом) термін. Інституційна оцінка встановлюється відповідно до таблиці «Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС».

Оцінювання результатів захисту лабораторної роботи

Виконана й оформлена відповідно до встановлених Методичними рекомендаціями вимог лабораторна робота комплексно оцінюється викладачем при її захисті з урахуванням таких критеріїв: знання теоретичного матеріалу з теми; самостійність та правильність виконання лабораторної роботи; дотримання вимог при оформленні звіту з лабораторної роботи. У випадку виявлення здобувачем рівня знань, нижчого ніж 60 відсотків від максимального балу, встановленого Робочою програмою для кожної структурної одиниці, лабораторна робота йому *не зараховується* і для її захисту він має детальніше опрацювати матеріал з теми роботи, методику її виконання, виправити грубі помилки та повторно вийти на її захист у призначений для цього викладачем час.

Результат виконання і захисту здобувачем вищої освіти кожної лабораторної роботи оцінюється відповідно до таблиці Критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти та рівня досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей з присвоєнням йому відповідної суми балів.

У випадку виявлення здобувачем рівня знань, нижчого ніж 60 відсотків від максимального балу, встановленого Робочою програмою для кожної структурної одиниці, лабораторна робота йому *не зараховується* і для її захисту він має детальніше опрацювати матеріал з теми роботи, методику її виконання, виправити грубі помилки та повторно вийти на її захист у призначений для цього викладачем час.

Оцінювання результатів навчання з теоретичного матеріалу (тестовий контроль)

Кожний з двох тестів, передбачених Робочою програмою, складається із 20 тестових завдань, кожне з яких є рівнозначним. Максимальна сума балів, яку може набрати студент, складає 10. Відповідно до таблиці структурування видів робіт за тематичний контроль здобувач залежно від кількості правильних відповідей може отримати від 6 до 10 балів.

Розподіл балів в залежності від наданих правильних відповідей на тестові завдання

Кількість правильних відповідей	1-11	12-13	14-15	16-17	18-19	20
Відсоток правильних відповідей	0-59	60	70	80	90	100
Кількість балів	0	6	7	8	9	10

На тестування відводиться 20 хвилин. Правильні відповіді студент записує у талоні відповідей. Студент може також пройти тестування і в он-лайн режимі у Модульному середовищі для навчання. При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну *наступного* контролю.

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання студентів *заочної* форми здобуття освіти

Аудиторна робота			Самостійна, індивідуальна робота				Семестровий контроль	Разом
<i>Сьомий, восьмий семестри</i>								
Лабораторні заняття			Контрольна робота		Тестовий контроль		Іспит	Сума балів
1	2	3	Якість виконання		Т 1-2	Т 3-4		
Кількість балів за кожний вид навчальної роботи (мінімум-максимум)								
3-5	3-5	3-5	15-25		3-5	3-5	30-50	60-100
9-15			15-25		6-10		30-50	

Для заочної форми здобуття освіти кожний з двох тестів, передбачених Робочою програмою, складається із 20 тестових завдань, кожне з яких є рівнозначним. Максимальна сума балів, яку може набрати студент, складає 5. Відповідно до таблиці структурування видів робіт за тематичний контроль здобувач залежно від кількості правильних відповідей може отримати від 3 до 5 балів.

Розподіл балів в залежності від наданих правильних відповідей на тестові завдання для *заочної* форми здобуття освіти

Кількість правильних відповідей	1-11	12-14	15-17	18-20
Відсоток правильних відповідей	0-59	60-74	75-89	90-100
Кількість балів	-	3	4	5

Оцінювання контрольної роботи здобувачів, які навчаються за *заочною* формою здобуття освіти

Контрольна робота передбачає виконання трьох завдань – два теоретичних і одне – практичне. Структуру завдань у контрольній роботі залежно від особливостей дисципліни визначають розробники робочої програми із затвердженням їх на засіданні кафедри. Варіанти контрольних робіт і зміст завдань і наводяться у Методичних рекомендаціях до виконання контрольної роботи. При оцінюванні контрольної роботи враховуються: повнота відповіді на теоретичні питання; якість виконання практичного завдання; захист. Кожне з теоретичних

питань оцінюється від 4 до 6 балів, а практичне 7-13 балами, загальна сума балів на позитивну оцінку становить від 15 до 25.

Таблиця – Розподіл балів між завданнями контрольної роботи здобувача вищої освіти

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал	Потенційні позитивні бали* (середній бал)	Максимальний (високий) бал
Теоретичне питання № 1	3	4	5
Теоретичне питання № 2	3	4	5
Практичне завдання	9	12	15
Всього балів	15		25

Примітка. *Позитивний бал за контрольну роботу, відмінний від мінімального (15 балів) та максимального (25 балів), знаходиться в межах 16-24 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) контрольної роботи.

Кожне завдання контрольної роботи здобувача вищої освіти оцінюється з використанням нижче наведених у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (щодо визначення достатнього, середнього та високого рівня досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей).

Освітня програма передбачає підсумковий семестровий контроль з дисципліни у формі іспиту, завданням якого є системне й об'єктивне оцінювання як теоретичної, так і практичної підготовки здобувача з навчальної дисципліни.

Робоча програма пропонує в екзаменаційному білеті поєднання питань як теоретичного, так і практичного характеру. Для оцінювання теоретичної частини використовується тестовий контроль, у якому тест складається із 50 тестових завдань. Слід мати на увазі, що загальне тестове поле з дисципліни, з якого генеруються тестові завдання для підсумкового контролю, має містити не менше **100** завдань. При цьому оцінювання у тестовій формі здобувач проходить у Модульному середовищі для навчання, після чого він приступає до виконання практичного завдання.

Як приклад, наводиться один з можливих варіантів структури екзаменаційного білета, у якому теоретична частина навчальної дисципліни оцінюється у тестовій формі, а практична – у виконанні креслень деталей (вузла) виробу. Визначена Робочою програмою позитивна загальна сума балів за підсумковий контроль у формі іспиту для денної форми коливається від 24 до 40 (для заочної – 30–50) і поділяється між практичною та теоретичною частинами у співвідношенні 50/50 відсотків, тобто як за тестовий контроль з теоретичної частини, так і за виконання практичного завдання здобувач може набрати від 12 до 20 балів. Відповідно до встановлених вимог обсяг завдань має відповідати часу, який відводиться на їх виконання.

Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю (іспит)

Таблиця – Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю здобувачів *денної* форми навчання (40 балів для підсумкового контролю)

(*Теоретична* частина (тест передбачає 50 тестових завдань) та *практична* частина)

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал (задовільно)	Потенційні позитивні бали* (середній бал) (добре)	Максимальний (високий) бал (відмінно)
Теоретична частина (тест)	12	16	20
Практична частина	12	16	20
Разом:	24	*	40

Примітка. *Позитивний бал за іспит, відмінний від мінімального (24 бали) та максимального (40 балів), знаходиться в межах 25-39 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) іспиту.

Таблиця – Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю здобувачів *заочної* форми навчання (50 балів для підсумкового контролю)

Види завдань	Кількість балів для певного рівня досягнення результатів навчання		
	Мінімальний (достатній) бал	Потенційні позитивні бали (середній бал)	Максимальний (високий) бал
Теоретична частина (тест)	12	16	20
Практична частина	18	24	30
Разом:	30	*	50

Примітка. *Позитивний бал за іспит, відмінний від мінімального (30 балів) та максимального (50 балів), знаходиться в межах 31-49 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) іспиту.

При цьому відповідність набраних балів за тестове завдання, що виставляються здобувачеві (50 тестових питань, мінімум – 12 балів, максимум – 20 балів), становить:

Кількість правильних відповідей	0-29	30-31	32-33	34-35	36-38	39-41	42-43	44-45	46-48	49-50
Кількість отриманих балів	-	12	13	14	15	16	17	18	19	20

При оцінюванні практичного завдання викладач керується узагальненими критеріями, наведеними у таблиці «Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти».

Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС визначається в автоматизованому режимі після внесення викладачем результатів оцінювання у балах з усіх видів навчальної роботи до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС наведені нижче у таблиці «Співвідношення».

Семестровий іспит виставляється, якщо загальна сума балів, яку набрав студент з дисципліни за результатами поточного контролю, знаходиться у межах від 60 до 100 балів. При цьому за інституційною шкалою ставиться оцінка «відмінно/добре/задовільно», а за шкалою ЄКТС – буквене позначення оцінки, що відповідає набраній студентом сумі балів відповідно до таблиці Співвідношення.

Таблиця – Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Рейтингова шкала балів	Інституційна оцінка (рівень досягнення здобувачем вищої освіти запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни)
		Іспит/диференційований залік
A	90-100	<i>Відмінно/Excellent</i> – високий рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни, що свідчить про безумовну готовність здобувача до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
B	83-89	<i>Добре/Good</i> – середній (максимально достатній) рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни та готовності до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
C	73-82	
D	66-72	<i>Задовільно/Satisfactory</i> – Наявні мінімально достатні для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом результати навчання з навчальної дисципліни
E	60-65	
FX	40-59	<i>Незадовільно/Fail</i> – Низка запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни відсутня. Рівень набутих результатів навчання є недостатнім для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
F	0-39	<i>Незадовільно/Fail</i> – Результати навчання відсутні

10. Питання для самоконтролю результатів навчання (сьомий семестр)

1. Що таке конструкторсько-технологічна підготовка виробництва одягу та які її основні етапи?
2. Які основні види виробництва одягу ви знаєте та як вони впливають на КТПВ?
3. Характеристика базової конструкції швейного виробу: поняття, призначення, структура.
4. Види та методи моделювання одягу.
5. Поняття лекал та їх класифікація.
6. Що таке розмноження лекал? Його мета та принципи.
7. Які ознаки використовуються для розмноження лекал?
8. Види систем розмірної класифікації одягу в Україні та світі.
9. Порядок побудови конструкції виробу за типовими фігурами.

10. Методи технічного моделювання одягу.
11. Вимоги до комплексу конструкторської документації на швейний виріб.
12. Основні види та функції технологічної документації.
13. Принципи побудови технологічного процесу виготовлення швейного виробу.
14. Види технологічних процесів у швейному виробництві (масове, індивідуальне, серійне).
15. Основні етапи організації технологічного процесу.
16. Які фактори впливають на вибір обладнання для виготовлення швейного виробу?
17. Роль САПР у конструкторсько-технологічній підготовці виробництва.
18. Огляд популярних САД-систем, які застосовуються у швейній промисловості.
19. Вимоги до технічного опису швейного виробу.
20. Як види швейних матеріалів впливають на розробку лекал та на технологію обробки виробу?
21. Як здійснюється контроль якості на етапі підготовки виробництва?
22. Особливості підготовки виробництва при індивідуальному пошитті одягу.
23. Що таке технічне конфекціонування виробу та його роль?
24. Типові помилки під час розробки конструкції та технології виготовлення виробу.
25. Що таке лекала-оригінали? Яке їх призначення у конструкторській документації? Вимоги до виготовлення лекал-оригіналів.
26. Визначення контрольних лекал. Для чого вони застосовуються у виробництві?
27. У чому відмінність між лекалами-оригіналами та контрольними лекалами?
28. Що таке робочі лекала та яка їх роль у виробничому процесі?
29. Які основні етапи виготовлення комплексу лекал для швейного виробу?
30. Які позначення повинні бути нанесені на лекалах (оригіналах, контрольних, робочих)?
31. Що таке технологічні припуски на обробку деталей крою?
32. Як визначаються розміри припусків на шви для різних вузлів виробу?
33. Чим обумовлюється величина технологічних припусків (фактори впливу)?
34. Розмежування між конструктивними та технологічними припусками.
35. Як враховуються технологічні припуски під час розмноження лекал?
36. Які наслідки можуть виникнути у виробництві через неправильне врахування припусків?
37. Що таке нитка основи в текстильних матеріалах? Як визначити напрям нитки основи на тканині та як проходить нитка основи в основних та похідних лекалах?
38. Яке значення має правильне розміщення деталей крою відповідно до нитки основи?
39. Як позначається напрям нитки основи на лекалах? Що таке зміщення напрямку нитки основи і як воно впливає на посадку виробу?
40. У яких випадках допускається відхилення від напрямку нитки основи? Як нитка основи впливає на усадку, розтягнення або деформацію тканини?
41. Яким чином нитка основи враховується при розкладці лекал на настилі?
42. Що може статися з готовим виробом у разі неправильного розташування деталей щодо нитки основи?
43. Що таке променевий спосіб градації і коли його застосовують?
44. Що таке пропорційно-розрахунковий спосіб градації?
45. Що розуміється під груповим способом (методу групування) градації?

Питання для самоконтролю результатів навчання (восьмий семестр)

1. Що розуміють під експериментальним розкромом у швейному виробництві?
2. Які етапи включає технологічний процес розкрою матеріалів?
3. Які вимоги висуваються до якості розкрою?
4. Які чинники впливають на точність деталей після розкрою?
5. Які завдання виконує експериментальна розкрійна дільниця?
6. Для чого проводиться вимірювання площі лекал?
7. Назвіть основні методи вимірювання площі лекал.
8. У чому полягає планіметричний метод вимірювання площі лекал?
9. Як виконується вимірювання площі лекал за допомогою координатного методу?
10. Які особливості має вимірювання площі лекал у системах автоматизованого проектування (САПР)?
11. Які основні вимоги до настилання матеріалів?
12. Які види настилів використовуються у швейному виробництві?
13. Від яких факторів залежить висота настилу?
14. Які дефекти можуть виникати під час настилання тканин і як їх запобігти?
15. Що означає поняття «серійний розкрій»?
16. Як визначається кількість шарів у настилі під час серійного розкрою?
17. Які особливості має організація серійного розкрою на підприємствах різної потужності?
18. Як розподіляються функції між робітниками розкрійного цеху під час серійного виробництва?
19. Що таке норма витрати матеріалів і від чого вона залежить?
20. Як визначити коефіцієнт використання матеріалу?

21. Які основні втрати матеріалу виникають при розкрої?
22. Як розраховується економія тканини при оптимальній розкладці лекал?
23. Які умови необхідні для правильного зберігання тканин?
24. Які види пошкоджень можуть виникати при неправильному зберіганні матеріалів?
25. Як здійснюється маркування та облік матеріалів на складі?
26. Які дані необхідні для розрахунку кількості сувоїв у настилі?
27. Як визначити довжину настилу для заданої серії виробів?
28. Як впливають ширина тканини та кількість шарів на кількість сувоїв у настилі?
29. Яке обладнання використовується для розкрою тканин різних типів?
30. Які завершальні операції виконуються після розкрою та яке їх призначення?

11. Навчально-методичне забезпечення

Освітній процес з дисципліни «Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва» в легкій промисловості» повністю і в достатній кількості забезпечений необхідною навчально-методичною літературою. Зокрема, викладачами кафедри підготовлені і видані такі роботи:

1. Курс «Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва»
<https://msn.khmnmu.edu.ua/course/view.php?id=9781>

12 Матеріально-технічне та програмне забезпечення дисципліни (за потреби)

Інформаційна та комп'ютерна підтримка: ПК, проєктор. Програмне забезпечення: програми Microsoft Office або аналогічні, доступ до мережі Інтернет, робота з презентаціями.

Матеріали: картон, міліметровий та копірувальний папір, олівці, лінійки, лекала-лінійки, гумка.

13. Рекомендована література

Основна

1. Славінська А. Л. Побудова лекал одягу різного асортименту: навч. посібник / А. Л. Славінська. – Хмельницький : ХНУ, 2011. – 222 с.
2. Технології експериментального та підготовчо-розкрійного виробництв швейної галузі : навч. посіб. / С. М. Березненко, О. І. Водзінська, Л. Б. Білоцька, С. Ю. Лозовенко. – Київ : КНУТД, 2023. – 340 с.
3. Шовкомуд О. В. Устаткування швейної промисловості: навчальний посібник / О. В. Шовкомуд, Т. М. Головенко, В. С. Пуць. – Луцьк : Вежа-Друк, 2023. – 280 с.

Додаткова

4. Бегняк В.І. Практикум з конструювання і проєктування взуття. навч. посібник / В.І. Бегняк. – Хмельницький: ХНУ, 2013. – 251 с.
5. Домбровський А.Б. Оснастка взуттєвого виробництва: навч. посібник / А.Б. Домбровський, В.П. Либа, І.Т. Солтик.–Хмельницький: ХНУ, 2011. – 149 с.
6. Селезньова А. В. Аналіз матеріалів для створення раціональної конструкції взуття для дітей-школярів / А. В. Селезньова, А. Б. Домбровський // Вісник Хмельницького національного університету. – 2015.– №4, технічні науки. С. 62-66.
7. Коновал В.П. Гаркавенко С.С, Свістунова Л.Т. Універсальний довідник взуттєвика: навч. посібник / В.П. Коновал [та ін.]. – 3-тє вид.–Київ: Лібра, 2010. – 725 с.
8. Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва. Розробка робочих лекал деталей чоловічого костюма : методичні вказівки до лабораторних робіт для студентів напряму підготовки “Технологія легкої промисловості”/ А. Л. Славінська. – Хмельницький : ХНУ, 2023. – 44 с.
9. Конструкторсько-технологічна підготовка виробництва : лабор. практикум з дисципліни для студ. спец. 182 «Технології легкої промисловості» (ОПП «Конструювання та технології швейних виробів») / О. А. Дітковська, О. П. Сиротенко. – Хмельницький : ХНУ, 2020. – 63 с.
10. Орловський Б.В. Технологічне обладнання галузі (швейне виробництво): навчальний посібник / Б. В. Орловський, Н. С. Абрінова. – Київ: КНУТД, 2013. – 285 с.
11. ДСТУ ГОСТ 25295: 2005 (ГОСТ 25295: 2003 IDT). Одяг верхній пальтово-костюмного асортименту. Загальні технічні умови. – [На заміну ГОСТ 25295-91; чинний від 2006-07-01]. – Вид. офіц. – Київ: Держспоживстандарт України. – 16 с.
12. ДСТУ ISO 4916: 2005. Матеріали текстильні. Типи швів. Класифікація та термінологія. – Київ : Держспоживстандарт України, 2006. – 66 с.
13. O. Zakharkovich. Defining the main features of clothing to apply deep learning in apparel design / O. Zakharkovich, A. Selezneva, S. Kuleshova, A. Slavinskaya, J. Vovk, G. Shvets // Vlakna a Textil. – Slovakia. 2018. – Vol. 25(№4). – P. 103-109.
14. Селезньова А. В. Обґрунтування структурних елементів поверхні манекена для побудови розгортки корсета побутового призначення / А. В. Селезньова, А. Л. Славінська // Вісник Хмельницького національного університету. – 2012. № 4, технічні науки. С. 169-172.

14. Інформаційні ресурси

1. Модульне середовище. Режим доступу <https://msn.khmnmu.edu.ua/course/view.php?id=9781>
2. Електронна бібліотека університету. Режим доступу: https://lib.khmnmu.edu.ua/asp/php_f/page_lib.php
3. Репозитарій ХНУ. Режим доступу : <https://library.khmnmu.edu.ua/#>.